

Księga Ezdrasza

Rozdział 3

1. Gdy nadszedł siódmy miesiąc - a Izraelici mieszkali już w miastach swoich - wtedy zgromadził się cały lud, jak jeden mąż, w Jerozolimie. **2.** A Jozue, syn Josadaka, i bracia jego, kapłani, oraz Zorobabel, syn Szealtiel, i bracia jego przystąpili do zbudowania ołtarza Boga izraelskiego, aby na nim złożyć całopalenia, jak napisano w Prawie Mojżesza, męża Bożego. **3.** I na dawnym fundamencie wzniesli ołtarz, podczas gdy niebezpieczeństwo groziło im ze strony narodów pogranicznych, i złożyli na nim całopalenia dla Pana, całopalenia poranne i wieczorne. **4.** Potem obchodzili Święto Namiotów według przepisów i składali ofiary codziennie w liczbie wyznaczonej, zgodnie z wymaganą każdego dnia należnością. **5.** Następnie - oprócz całopalenia nieustającego - składali ofiary w szabat, w dni nowiu i we wszystkie święte uroczystości Pańskie oraz zawsze, gdy ktoś dał dobrowolną ofiarę dla Pana. **6.** Od pierwszego dnia miesiąca siódmego zaczęli składać całopalenia Panu - ale fundamenty świątyni Pańskiej nie były jeszcze położone. **7.** Dali więc pieniędzy kamieniarzom i cieślom oraz żywności, napoju i oliwy Sydończykom i Tyryjczykom, by sprowadzili drewno cedrowe z Libanu morzem do Jafy na mocy pozwolenia udzielonego im przez Cyrusa, króla perskiego. **8.** A w drugim roku od przybycia ich do domu Bożego w Jerozolimie, w drugim miesiącu, Zorobabel, syn Szealtiel, i Jozue, syn Josadaka, i szereg ich braci: kapłanów i lewitów oraz wszyscy, którzy wrócili z niewoli do Jerozolimy, zabrali się do dzieła i powołali lewitów od dwudziestego roku [życia] wzwyż do pilnowania pracy około domu Pańskiego. **9.** A Jozue oraz synowie i bracia jego: Kadmiel, Binnuj i Hodawiasz, przystąpili wspólnie do kierowania lewitami wykonującymi pracę około domu Bożego: synami Chenadada, ich synami i braćmi. **10.** A gdy budowniczywie położyli fundamenty świątyni Pańskiej, wtedy wystąpili kapłani w szatach uroczystych, z trąbami, i lewici, synowie Asafa, z cymbałami, by zgodnie z rozporządzeniem Dawida, króla izraelskiego, chwalić Pana; **11.** i zaśpiewali, chwaląc Pana i dziękując Mu: Dobry On; na wieki trwa Jego łaska dla Izraela. A cały lud podniósł na chwałę Pana krzyk głośny, z powodu położenia fundamentów domu Pańskiego. **12.** Wielu zaś starców spośród kapłanów, lewitów i naczelników rodów, którzy dawniej widzieli dom pierwszy, przy kładzeniu fundamentów tego domu, na ich oczach płakało głośno; wielu natomiast z radości wybuchało głośnym krzykiem. **13.** I nie można było odróżnić głośnego krzyku radości od głośnego płaczu ludu, albowiem lud ten podniósł wrzawę tak wielką, że głos ten było słyszeć z daleka.